

יבית אומר

פרשת ראה
א' דרח' אלול תשע"ה
גיליון מס' 87

עלוז שבועי לכבודו של רבנו הגדול
מרז רבי **עובדיה יוסף זצוק"ל**

דבר העורך

הרב יצחק בר זכאי

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (י"א, כ"ו)
מה פשר התוספת של המילה **היום**, מעיר החפץ חיים בספרו שם עולם (ב', ט')

וביאר: דמבואר בספרים שכאשר חוטא האדם מיד נברא מזה **רוח טומאה** המקפת אותו, והיא מוכנה להפרע ממנו לעתיד לבא, והאדם אינו מרגיש בזה בחייו מאומה ואינו רואה את המקטרגים שנבראו ע"י עוונותיו, ועל כן הוא מתענג בדשן נפשו והוא שמח וטוב לב, ואימתו הוא מרגיש בצרותיו? כשכלו ימי חייו והוא נתבע לדין והעוונות מקיפין אותו מכל צד להיפרע ממנו, וחשב האדם בדעתו שרק אז בעת ביאתו לדין נעשה עשוק ורדוף.

אבל האמת לא כן היא, אלא שכבר נעשה עשוק **בעודו בחייו** ומני אז קנו לו את כל צרותיו אלו, אלא שלא ראה ולא הרגיש בהם. ולפי"ז מדוקדק מאוד לשון הכתוב "ראה אני נותן לפניכם היום" להודיע לנו שהאדם בעודו בזה העולם

נמשך עליו מידת הברכה בקיימו את דברי התורה, ולהפך ח"ו עונש הקללה בהפקירו את דברי התורה.

ופעמים והיה ניכר לכל תיכף בעולם הזה שחל עליו הקללה ועל כל נכסי ביתו ומתדלדל מכל וכל והוא בעיני הכל בזיון וכלימה, ופעמים מקולל מארץ החיים וזה לא מינכר לעיני בשר, כי אם בצאת נפשו מגופו, ע"כ.

וכבר כתב התנא באבות (ו', ה') כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל... ואם אתה עושה כן **אשריך בעולם הזה**, וטוב לך בעולם הבא. ללמדנו כי האושר לאדם **בעולם הזה** הוא אך ורק ע"י חיי תורה, על אף שחייו הם חיי צער של פת במלח.

וכתב המסילת ישרים פ"א: מי הוא ששמח ושלימו ממש בעוה"ז? ימי שנותינו בהם שבעים שנה... בכמה מיני צער וחולאים ומכאבים וטרדות ואחר כל זאת המות.

אחד מני אלף לא ימצא שירבה העולם לו הנאות ושלוה אמיתית. עכ"ל.

לפני מספר שנים התארך אחד מעשירי עולם בישיבת פנובז' ובמסיבה שנערכה לכבודו קם ואמר: אני מקנא **בעולם הזה** של בחורי הישיבה ומשמחת החיים שלהם.

שבת שלום!

שעון קיץ:
שקיעת החמה - 19:28
נץ החמה - 6:04
סוף זמן תפילה: הגר"א - 10:27
זמן ר"ת במוצ"ש - 20:50
הזמנים הם לפי אופק ירושלים

פנינים מתורתו על פרשת השבוע

בנים אתם לה' (יד, א')

כתב מרן זיע"א: איתא במדרש תנחומא (נצבים): בזמן שישראל עושים תשובה, הקב"ה מצוי להם לקבל תשובתם, שנאמר: ובקשתם משם את ה' אלוקיך ומצאת... יכול לכל? תלמוד לומר: (ישא ה' פניו) אליך – ולא לאומות העולם. וכן כתב הרמ"ע מפאנו (עשרה מאמרות, חיקור הדין ח"ב פ"א) שאין התשובה מועילה אלא לישראל, ולא לאומות העולם. ונראה הטעם לזה על פי מה שכתב המסילת ישרים (פרק ד'): מצד שורת הדין, היה ראוי שלא יהיה תיקון לחטא כלל על ידי תשובה, כי באמת איך יוכל האדם לתקן את אשר עיוות, והחטא כבר נעשה, הרי שרצח את חברו איך יוכל לתקן דבר זה על ידי תשובה, היוכל להסביר המעשה שכבר עשה במציאות.

אולם מידת הרחמים היא הנותנת שתועיל תשובה לחוטאים, והוא חסד גמור שתיחשב עקירת הרצון כעקירת המעשה, למדנו מכאן שהתשובה היא חסד מאיתו יתברך, ולפי זה ניחא שדוקא לישראל שהם בנים למקום, חפץ חסד הוא כרחם אב על בנים, מה שאין כן אומות העולם שהם בבחינת עבדים, לא מהני להם תשובה.

ו כתב בספר כבוד חכמים שהטעם שהקב"ה מקבל תשובת ישראל ולא תשובת אומות העולם, לפי שישראל יש להם דין **בנים**, ואב שמחל על כבודו - כבודו מחול, אבל לגבי אומות העולם שהם **עבדים**, מלך שמחל על כבודו – אין כבודו מחול.

(מאור ישראל דרושים עמ' כ"ד)

פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך (כ"ו, י"א)

כתב מרן זיע"א: מסופר בגמרא (ב"ב י'): רב פפא היה עולה במדרגות של הסולם אל עליית דבר הגג, ונשברה שליבת הסולם בעלייתו, וכמעט נפל, אלא שנעשה נס ונותר על עומדו, חלשה דעתו ועשה חשבון נפש, אמר: אילו נפלתי מן הסולם, הרי הייתי נידון חס ושלוה בסקילה כדינו של עובד עבודה זרה,

אמר לו רב חייה בר רב: רבי, שמה עני בא לידך ולא פרנסתו, שכך אמר רבי יהושע בן קרחה: כל המעלים עיניו מן הצדקה, הרי הוא כאילו עובד עבודה זרה...

והגר"א כתב שאין דבר שאינו רמוז בתורה, שהרי טעמי המקרא של המילים: **לאחיך לענייך** הם **דרגא חבירי** (שתרגומו – מדרגה נשברת), לומר שאם אינו פותח את ידו לתת צדקה לאחיו האביון, אז עונשו **דרגא תבירי** - המדרגה של הסולם נשברת.

(מאור ישראל עמ' ר"ו)

נתן נתן לו (ט"ו, י')

סיפר מרן זיע"א: מעשה בעני אחד שבא לפני רבי חיים בן עטר בעל "אור החיים" הקדוש וביקש צדקה, הסכים הרב לתת לו צדקה, אך בתנאי שיאמר לפניו מילים מן התורה שיש בהן שתי אותיות **זהות מחוברות** מאות א' ועד אות ת', הסכים העני לכך, אך הקדים ואמר לרב שהאות ע' אינה נכפלת בתורה אלא רק בתהלים וכך אמר:

ומקללך אאר	חח ונום	ואת רעמסס
בשבתך בביתך	והיו לטטפת	התרועע (תהלים)
מעקה לגגך	ובחרת בחיים	חופף עליו
או דדו או בן דדו	ככל היוצא מפיו	ויתרוצצו הבנים
וישכב במקום ההוא	וללוי אמר	חלקת מחקק ספון
ווי העמודים	ממלכת כהנים	וימרדו את חייהם
מזוזות ביתך	ושננתם לבניך	ושש משזר

כשהגיע לאות ת' אמר העני לאור החיים הקדוש, על האות ת' נאמר נתן **נתן** לו משמע ששתי נתינות צריך לתת, נהנה האור החיים מחכמתו של העני, ונתן לו כפליים.

(שמענו מפי קודשו)

100 ברכות בכל יום

מתוך שעורו של מרן זיע"א בביהכ"נ היזדים:

בימיו של דוד המלך היו בכל יום מתים במגיפה 100 בחורים מישראל וכנגד זה תיקן להם דוד המלך לישראל שיברכו בכל יום מאה ברכות, ותקנה זו תקנוה חכמים קודם דוד המלך, אלא שהיא נשתכחה ובא דוד וחזר ליסד אותה, ובזכות זה פסק המגיפה מישראל.

וכך חשבון הברכות: ביום חול יש 19 ברכות בתפלת שמונה עשרה וביחד ג' תפילות = **57 ברכות**.

ברכות השחר = **20 ברכות**

ברכת יוצר אור, אהבת עולם, וגאל ישראל = **3 ברכות**

ברכות מעריב ערבים ואוהב את עמו ישראל = **2 ברכות**

ברכת גאל ישראל וברכת השכיבו = **2 ברכות**

ברכת הטלית ותפלין = **2 ברכות**

ברכת ברוך שאמר וברכת ישתבח = **2 ברכות**

ואם אכל סעודת פת, מברך על נטילת ידים, וברכת המוציא, וארבע

ברכות של ברהמ"ז = סה"כ **6 ברכות**

ואם אוכל בתוך היום עוד סעודה = עוד **6 ברכות**

סה"כ בימי החול = **100 ברכות**

אלא שבשבת חסר לנו **20 ברכות**, שהרי אין בתפילת אלא יש **7 ברכות**

וא"כ בארבע תפלות של שבת, ערבית, שחרית מוסף, מנחה – סה"כ **28 ברכות** (במקום 57 ביום חול)

ונוסף בשבת קידוש של לילה 2 ברכות, וקדוש של בוקר 1 ברכה =

סה"כ **3 ברכות**

וסעודה נוספת לשבת (סעודת שלישית) ברכת ענט"י, המוציא,

וברמה"ז = סה"כ **6 ברכות** (סה"כ 80 ברכות בשבת)

ועל כן יברך עצי בשמים, עשבי בשמים, מיני בשמים, הנותן ריח טוב

בפירות, וכן מיני פירות ומגדנות.

וכן יעלה לספר תורה או לברכות הפטרה כדי להשלים 100 ברכות.

והנה בגמ' חולין פ"ז איתא ששכר ברכה שוויה **100** זהובים, וא"כ **100**

ברכות שווים **1000** זהובים.

וזהו שנרמז בשיר השירים: **"האלף** לך שלמה" – כלומר כל יום

מברכים 100 ברכות ששוים אלף זהובים, אך בשבת שיש רק 80

ברכות, וחסר 20 ברכות, יקיים הפסוק **"ומאתים** לנוטרים את פרי" –

כלומר להשלים את המאתים שחסר יש לברך על פירות,

ומי שאין בידו פירות יקיים את המשך הפסוק: **"היושבת בגנים** חברים

מקשיבים" כלומר ישב בבית הכנסת ויקשיב לברכות של עולה לתורה

ולברכות הפטרה ויכוון לשמוע ויצא ידי"ח משום ששומע כעונה,

ובכך ישתדל להשלים מנין ה – 100 ברכות גם בשבת.

אריה ישאג מי לא יירא!!

הקלטה נדירה של אמירת סליחות בצבור

בנוסח ומבטא פרסי

שהוקלט לפני 52 שנה בפרס

מרגש ומעורר לתשובה

להזמנות מרוכזות
טלפון: 052-7123439

להשיג בחנויות גלפז
ירושלים – מלכי ישראל 11
ב"ב – רבי עקיבא 88

להצלחת הבה"ח -

יגאל יצחק בן מזל לוי הי"ו

לזיווג הגון בקרוב והצלחה בכל העניינים.

מעשה רב

סיפר רבי ראובן אלבו שליט"א ראש ישיבת אור החיים וחבר מועצת

חכמי התורה

כשמרן היה אברך צעיר הלך עם כמה אברכים לביתו של חולה כדי לומר תקון מסוים, מספר "לשון חכמים" של הבן איש חי, תיקון זה מורכב מחצאי פסוקים ושלושים מדברי חז"ל, הם חפשו את הספר אבל לא מצאו, אמר להם מרן, לפני 78 שנה כשהייתי ילד קראתי את התיקון הזה, אני אגיד ואתם תחזרו אחרי

וכך התחיל מרן לומר את כל התיקון מילה במילה, אנחנו לא יכולים להגדיר מה היה מורנו ורבינו, לך דומיה תהילה, נפלה הכתר והוסרה העטרה מה הפירוש **נפלה עטרת ראשינו**, מדוע לא נאמר **הסתלקה** עטרת ראשו או **הלכה** עטרת ראשו, מדוע אומרים **נפלה**?

אלא עטרת ראשו מורינו ורבינו נמצא אתנו, **נשמתי נמצאת אתנו**, רק גופו הקדוש הסתלק מאתנו, העטרה נמצאת כאן איתנו, רק היא נפלה, ועלינו לדאוג להרים אותה.

עוד סיפר הרב שליט"א

יומיים לאחר פטירתו של מרן ניגש אלי אברך שלפני עשרים שנה למד בבית ספר חילוני מובהק שמנהל בית הספר לא הסכים אפילו שיהיה מזוזות בכיתות, בכניסה מספיק, זה פוטר את כל החדרים, כך אמר.

בימי הרחמים והסליחות אנו שולחים אברכים לכל מיני בתי ספר ברחבי הארץ כדי שייסבירו להם על מהות הימים הנוראים, ובכל בתי הספר מקבלים אותנו באהבה חוץ מאותו בית ספר שלא היו מוכנים לתת לאברכים שלנו להכנס. לא ידרוך כף רגלם פה, אמר המנהל. שאל אותי האברך האם ללכת לשם ולדבר על מרן, כולם מהופנטים לנשמה הקדושה, האם ללכת?

אמרתי לו, תלך ואל תפחד, מורינו ורבינו אחרי פטירתו השאיר את העטרה פה איתנו. העטרה סובבת עלינו.

כשהגיע האברך לבית הספר שאל אותו השומר מי אתה, אמר לו האברך באתי לדבר על מרן הרב עובדיה יוסף, השומר נבהל ואמר בבהלה: הרב עובדיה? **תכנס תכנס...**

רק שומעים את שמו של מרן וכבר מזדעזעים, אפילו חילונים מחללי שבתות. זה כוחו של מרן, עטרת תפארת ישראל.

זה מזכיר לי, היתה אישה אחת שרצו להוציא אותה מהבית, היא הלכה לציון של מרן והתפללה שם מעומק הלב, **בא אליה מרן בחלום** ואמר לה תלכי אצל פלוני אלמוני, תראי אותו מחר בברית עם הרב אלבו, תגידי לו שביקשתי שיטפל בבעיה שלך.

אותה אשה באה לברית ומצאה את אותו אדם ואמרה לו, אני לא יודעת כלום, הרב אמר שתציל אותי, רוצים לקחת לי את הבית, אותו אדם סידר לה את כל העניין. **מדהים איך מרן ממשיך לחיות איתנו**.

וכמעטו בחייו כך מעשיו אחרי מותו, בחיי חיותו של מורנו ורבינו הוא זכה לעשות חסדים רבים, הוא היה מאוד דואג למשפחות נצרכות, לאלמנות, עניים, מרן מכספו הפרטי היה נותן להם.

סיפר לי אדם שהיה מאחת המשפחות הללו, אביו נפטר והשאיר אלמנה עם שבע ילדים, זה היה לפני ארבעים ושבע שנה שמרן היה מקבל משכורת מבית הדין והיה לו שלוש עשרה נפשות בביתו לפרנס.

לאותה אלמנה לא היה כסף כדי לשלם את השכירות ורצו להוציא אותה מהדירה, ומרן כל חודש היה משלם לה את שכירות הדירה, כל חודש היה שולח צ'ק, כך היה במשך תקופה ארוכה.

(ספר מגיד הרקיע עמ' 156)

קוראים יקרים!

עלון זה מופץ ב 10,000 עותקים
ברחבי הארץ
ובארה"ב, ארגנטינה, מקסיקו, ספרד
אירן וצרפת
אלפי משפחות משוועות לקבלת העלון
באפשרותך להוסיף לע"י, לרפואה,
1,000 עלונים - 180 ₪
2,000 עלונים - 320 ₪
052-7123439

לבקשת רבים

ניתן להשיג את העלון
בכל שבוע בימי חמישי ושישי
על ציון של מרן זיע"א
ובחנות גל פז
מלכי ישראל 11 י-ם
ניתן לקחת כמות לחלוקה

הלכות ברכות

* **פירות** שנתרסקו בין ביד בין בכלי, אפילו נתרסקו לגמרי עד שאבדה צורתם, כגון תמרים שהוציא מהם גרעיניהם ועשאים כמין עיסה, מברכים עליהם בורא פרי העץ, ולאחריהם על העץ ועל פרי העץ, ותפוחי אדמה מרוסקים (פירי) וכן גזר שנתרסק ע"י פומפיה דקה, ברכתם בורא פרי האדמה.

* **פלאפל** שעשוי מחומס טחון מטוגן בשמן עם קצת פתיתי לחם וקמח לדבוקו **ברכתו שהכל**, שמכיון שמערבים בו כמון ושאר מיני תבלין, ואח"כ מטגנים אותו בשמן עמוק עד **שנשתנה טעמו**, יש לברך עליו שהכל וכמש"כ כיוצא בזה הגאון ר' יוסף ידיד לגבי ברכת **הלדר**, שאף שנעשה מפרי המישמש כיון שיש לו טעם שונה ושם חדש, ופנים חדשות, אף לדעת מרן ברכתו שהכל ומ"מ המברך עליו בורא פרי האדמה יש לו על מה לסמוך.

* **טחינה** שנעשית מריסוק השומשומין ונעשית משקה מברכים עליה שהכל, שכל שנימוח לגמרי ונעשה כעין משקה אין שם אוכל עליו, ומברך עליו שהכל.

* **פירות העץ** שטובים למאכל בין כשהם חיים בין כשהם מבושלים, כגון חבושים וערמונים (קסטניאס) מברכים עליהם בורא פרי העץ בין אכלם חיים בין אכלם מבושל, אבל פרי שאינו נאכל חי אלא מבושל אם אכלו חי מברך שהכל, ואם בשלו מברך העץ, וכן ירקות שטובים למאכל כשהם מבושלים **יותר מכשהם חיים** כגון חצילים או לפת אם אכלם חי מברך שהכל, ואם אכלם מבושלים (או מטוגנים, או כבושים) מברך אדמה.

* **פירות האדמה** שהם טובים חיים יותר מבושלים כגון קישואים, אף שבישולם עם בשר, מברך עליהם האדמה הואיל והקישואים ג"כ עיקר התבשיל, אבל שום ובצל שבישולם עם בשר ברכתו שהכל הואיל ונותנים אותם בתבשיל כדי להשביח את התבשיל ולא כדי להשביח את עצמן.

* **אם מביאים** בסוף הסעודה פירות מבושלים עם סוכר הנקראים קומפוט מברך עליהם כרכתם, הואיל ואינם באים ללפת את הפת, אלא לתענוג ולקינוח סעודה, ואם מעורבים בפירות אלו, פירות עץ ופירות אדמה **וניכרים** בכך, יש לברך על כל אחד ואחד ברכתו הראויה, ואף שהמשנה ברורה (סי' רי"ב) כתב שאפילו שניהם עיקרים, וכל מין ומין ניכר בפני עצמו, אלא שאחד מרובה מחבירו, הרוב הוא העיקר לפע"ד אין דבריו מוכרחים.

* **המוצץ פירות** כגון לימון מתוק או תפוז, אם המציצה היא דרך לעיסה בשיניו, מברך בורא פרי העץ כרכת הפרי, ושיעורו בכזית לברך ברכה אחרונה, אבל המוצץ בשפתיו ואינו לועסו בשיניו, דינו כשותה את המיץ וברכתו שהכל, ואינו מברך ברכה אחרונה, מפני שאינו יכול לשתות רביעית בבת אחת.

* **האוכל שוקולד** ואינו לועס אותה בשיניו, אלא מוצץ בפיו, אינו מברך ברכה אחרונה, אפילו אם אכל כזית בתוך שיעור אכילת פרס, אלא א"כ לועסו בשיניו ואכל כזית בכדי אכילת פרס.

* **האוכל גלידה** אפילו אכל כשיעור רביעית בתוך כדי אכילת פרס אינו מברך ברכה אחרונה שדינם כמשקים לדעת כמה מאחרוני דורינו.

* **פרי הבננה** ברכת בורא פרי האדמה, ואם בירך עליה בורא פרי העץ יצא.

* **פרי** שנקרא סברס (צבר) מברכים עליו בורא פרי העץ

* **פירות שגדלים** מאילני סרק כגון ענבים קטנים הגדלים בהדס, מברכים עליהם שהכל, אבל פירות חשובים שבהם כגון פניוס ברכתו בורא פרי העץ.

(חזון עובדיה – ברכות)

* **חדש! מעתה ניתן לשמוע את ערוץ שובה ישראל בטלפון 054-8594992 (לבירוים 02-5715330)**

סיפור השבוע

סיפור הגר"א מן זלטי"א

המדובר היה בשני אחים, שהאחד התגורר בשוויץ והשני בלונדון שבאנגליה ודרכיהם נפרדו, לא רק מפאת המרחק שבין דירתיהם, גם אורח חייהם שונה היה לחלוטין. בעוד שהאח הלונדוני היה תלמיד חכם שיגע ועמל בתורתו יומם ולילה, וחי בדחוקות גדולה, הרי האח שבשוויץ לא היה שומר מצוות, ונדע **לאחד מעשיריה הגדולים ביותר של המדינה**.

יום אחד מקבל הת"ח בלונדון טלפון בהול משוויץ, ובו מבקשים בני משפחת אחיו שיגיע בדחיפות לביתו של אחיו העשיר. האח בלונדון לא ידע כלל במה מדובר, אבל החליט לקיים את בקשת משפחתו אחיו, ונסע לשוויץ.

בהגיעו לרחוב בו מתגורר העשיר, מבחין הת"ח באנשי משטרה ובטחון הסובבים בכל פינה. הוא מנסה לברר היכן מתגורר אחיו, והעוברים והשבים מעדכנים אותו שימאוד קשה להכנס לביתו של הגביר ההוא'....

לאחר שהציג תעודות המצביעות על היותו אחיו של העשיר, הכניסוהו השומרים אל הארמון, והוא הובא אחר כבוד לחדרו של בעל הבית, לא לפני שהוא נדהם לראות בכבודו של הארמון ובתפארתו.

בהכנסו לחדר בו שהה אחיו, נדע לו **שהאח חולה אנוש**, וימיו ספורים.

האח רומז לו שיתקרב אליו, ואז הוא לוחש לו באוזניו שהרופאים הודיעו לו שסופו קרב. בשארית כוחותיו מוסיף העשיר ומספר לאחיו הת"ח שאין לך מושג כמה עיסקאות עשיתי בימי חיי, ואינך יכול אפילו לחלום כמה כסף צברתי לעצמי. האח החולה הדגיש שמדובר בסכומי כסף אסטרונומיים.

קולו של העשיר נדם לכמה דקות. נדמה היה **שהוא עורך חשבון נפש על פועלו בימי חייו**. לאחר מכן הוא פונה לאחיו, ואומר לו:

למרות הכסף הרב שצברתי, אני מרגיש שאין לי כלום, אני עוזב את העולם באפס ותוהו, ומרגיש **בעצמי ריקנות נוראה**. כל המיליונים השוכבים בחשבון הבנק שלי, אינם שווים בעיני מאומה!!!

ולכן את העיסקה האחרונה בחיי אני רוצה לעשות איתך, האם תהיה מוכן לכך? שאל העשיר.

האח המופתע לא ידע כיצד להשיב על שאלה שכזו: עד שלא אדע במה מדובר, כיצד אוכל לענות? - אמר.

'אני רוצה לעשות איתך הסכם יששכר וזבולון, ולהעביר לך מחצית מכל נכסיי, בתנאי שתעביר לי את **מחצית הזכויות שיש לך מלימוד התורה** - אמר העשיר.

'אינני מוכן לעיסקה כזו' - השיב לאחיו החולה.

האח השוויצרי, שחשב אולי לא יודע הת"ח באיזה סדר גודל של נכסים מדובר, החל לפרט באוזניו את המיליונים הרבים הממתיינים לו, אחרי ההסכמה על העברת מחצית מזכויותיו.

אבל הת"ח מתעקש בסירובו, ואינו מוכן **לבצע את העיסקה**.

לאחר ימים מספר נפטר האח העשיר לבית עולמו.

ויהי לאחר הפטירה, החלו יסורי מצפון לנקוף את ליבו של הת"ח, בחושבו אולי לא נהג כשורה.

את לבטיו אלו העלה בפני רבו בלונדון, שהתקשר לבית מרן הגר"ח קניבסקי וביקש לברר מה דעת התורה בענין זה.

הגר"ח השיב לו: שהסכם יששכר וזבולון אינו יכול להתבצע בסופו של התהליך, דהיינו לאחר שהת"ח כבר למד את תורתו, מי שרוצה להיות שותף לזכויות של לימוד התורה, צריך לעשות את ההסכם עם הת"ח לפני שהוא מתחיל ללמוד, ולא בסוף.

ולכן העיסקה בין השניים לא היתה מועילה כלל, כי במקרה כזה לא היה מקבל האח העשיר את זכויות של הת"ח.

הבה נלמד מסיפור זה עד כמה צריכים אנחנו להעריך את תורתנו, יותר מאלפי זהב וכסף, ולא נמירנה ולא נחלפינה בשום הנאה מהנאות העולם הזה.

ותלמודו בידו

מסעו של מרן זיע"א ללונדון - תשל"ו

ביום ראשון ז' תמוז: הגענו לשדה התעופה ב.ג. בשעה 9:00 בבוקר ואז התחילו לחזור חייל עם המשורחרים היהודים (קרוב למאה) שנחטפו במטוס שנחת באוגנדה, ע"י מחבלים ואיימו להורגם, ואידי אמין נשיא אוגנדה שר"י הגיש סיוע למחבלים, וצה"ל השמיד את המחבלים ואת חלק ממטוסי אוגנדה (מיג 21)

ברוך שובר אויבים ומכניע מיגים עם כעשרים מצבא אוגנדה, ופדה את החטופים והביאו במטוסי הרקולס לא"י (על המבצע הנועז הודיע לי אישית ראש הממשלה יצחק רבין בשעה 1:15 במוצ"ש ו' תמוז) ונשאתי דברי ברכה לכבודם, והיתה שמחה וצהלה יוצאת מן הכלל, (אח"כ סיפרו לי שהדברים פורסמו בכל התקשורת ועיתונים, ואף בלונדון השמיעו דברינו בטלוויזיא שלהם)

בשעה 11:00 יצאנו במטוס והגענו, בשעה 5:00 אחה"צ, קיבלו אותנו בשדה התעופה הרב סייד ששון ורבי אברהם גבאי (שהגדיל חסדו עמדי ולא זזה ידו מתחת ידי עד שעזבנו את לונדון יזכור לו ה' לטובה ולברכה) בשעה 8:00 הגענו למלון... ונשאתי דברים, ובתחילת דברי אמרתי:

עודני עומד היום תחת הרושם הנפלא כאשר שבו חיילי צה"ל מהמבצע הנועז באוגנדה... וחיילנו בעזרת צבא ישראל וגואלו חרפו נפשם להציל את אחינו בית ישראל השבויים והנדכאים, וכולם היו נבוכים, ומדוכאים סגר עליהם המדבר תל"י שגבר עלינו חסדו וראו כל אפסי הארץ את ישועת אלוקינו.

ועתה הנה באתי לברך ולעודד את הנדיב מיכאל סובל, שהנדיבים בזמננו נודבים כל מיני דברים לספורט ואונברסיטה. ואילו אתה הנדיב לא נתפתית לאותם שבקשו לצודך בדבריהם, ונתת סכום חשוב להקים עולם של תורה בא"י, קורא אני עליך איתן מושבך...

המשך נא בפעלך אלה לחזק מוסדות תורה. **ביום שני ז' תמוז** השתתפנו בתפלת הודאה בבית הספר חשמונאים שיש בו כאלף תלמידים על הנס והישועה שנתן ה' לישראל ונתקדש שם שמים ברבים.

ביום שלישי ח' תמוז: אמרתי שיעור פלפול כהלכה בדין ספק ספיקא במקום חזקת א"א ובסיום דברי ענה בהתרגשות ראש הישיבה הרב אודרמן (שהוא ת"ח גדול ובקי מאוד) ברוך שבחר בהם ובמשנתו.

ביום רביעי ט' תמוז: יצאתי לביה"ס חשמונאים שמונה כ-300 בנות. ודיברתי דברי מוסר והמנהל הודה שזה היה להם מקור של עדוד גדול... בשעה 3:30 אחה"צ טסנו חזרה לא"י והגענו בשעה 10:30, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו.

מורי ורבותי! היינו רגילים לומר סליחות כל חודש אלול אחרי השיעור, אבל יש לנו תרעומת מצד השכנים שיש להם ילדים קטנים, ואומרים שהם מתעוררים על זה שצועקים ובוכים, בקשו מאיתנו להפסיק את זה. יש ב"ה בתי כנסיות בתי מדרשות, יעשו סליחות שם. כשעושים דבר של מצוה צריך לעשות מצוה אליבא דכולי עלמא, **לא על חשבון מישוה**.

רבי ישראל מסלנט ע"ה, התארח פעם אצל אחד מתלמידיו שהיה עשיר גדול והיו לו משרתים ומשרתות, כשבא הרב לעשות נטילת ידים לפני הארוחה לקח כוס קטן, זה גדול תביא יותר קטן, העיקר שיהיה רביעית, כי לפי הדין מספיק רביעית, לקח ושפך על ידיו לאט לאט כדי שכל המים יגיעו לידי. בבית שלו היה לו כלי גדול עם נטלה והיה נוטל בשפע, כולם ידעו את מנהגו והנה כאן הוא עושה בצמצום, שאל אותו תלמידו אדוני הרב, למה כבי מצמצם? יש ב"ה מים בשפע. א"ל הרב, אדוני יש לך מים בשפע, אבל ראיתי שמי שמביא לך את המים זה המשרתת, מביאה את זה מתוך המעיין שם, והיא נושאת את זה ונאבקת על חייה, וכי אני יעשה חסידות על חשבונה של המשרתת האומללה הזו?

ח"ו, מספיק לי לעשות בצמצום, כפי דברי רבותינו שמספיק רביעית. כך אדם כשהוא קם והולך לסליחות, **לא יעשה דברים שירגזו ויפגעו במישוה אחר**, יעשה הכל כדת וכהלכה. לכן ממוצאי שבת הבאה והלאה, השיעור יהיה כרגיל בשעה עשר, ואחרי נגמור את השיעור, כל אחד יפנה לבית כנסת שעושים בו סליחות ויעשה שם סליחות, תזכו למצוות. **אני מבקש מכם מחילה**, אבל מה נעשה, צריכים להתרצות ולא לצער את השכנים, האדם צריך לשים לב שלא יגרום ח"ו שאחרים יכשלו על ידו. (מרן זיע"א במוצ"ש בביה"ס שבבית)